

Maddenin Gerçeğini Fark Eden Bilim İnsanları

İnsan, doğduğu andan itibaren gördüğü dünyanın dışarıda ve kendisinden bağımsız olarak bulunduğuna şartlanır. Oysa renklerin, seslerin, kokuların ve dokunma hislerinin tamamı beynin içinde oluşmaktadır. Maddenin gerçeği üzerinde düşünen birçok bilim insanı ve düşünür bu büyük sırrın farklı yönlerini fark etmiş; fakat ulaştıkları hakikati **'kuantum'**, **'bilgi'**, **'bütünlük'**, **'hologram'** veya **'simülasyon'** gibi farklı isimlerle ifade etmiştir.

Hakikati Farklı İsimlerle İfade Etmek

Bilim insanlarının sözleri dikkatle incelendiğinde, birçoğunun maddenin gerçeğine ait önemli bir yönü açıkça fark ettiği görülür. Kimi, insanın fiziksel nesnelerin kendisini değil beyninde meydana gelen etkileri gördüğünü söyler. Kimi, beynin içindeki elektriksel hareketlerin nasıl renkli ve anlamlı bir dünyaya dönüştüğünün açıklanamadığını kabul eder. Kimi evreni **'bölünmez bir bütünlük'**, kimi **'bilgi ağı'**, kimi **'hologram'**, kimi **'kod'**, kimi de **'simülasyon'** kavramıyla tarif eder. İsimler değişse de işaret edilen hakikat aynıdır: Madde, insanın zannettiği gibi mutlak ve kendi başına var olan bir gerçeklik değildir; insan bütün hayatı boyunca kendisine gösterilen algılarla muhataptır.

Ancak bu tespitleri yapanların önemli bir kısmı, ulaştıkları sonucun en açık yönünü dile getirmemektedir. Kusursuz bir otomobil gördüklerinde onun bir mühendis ve üretici tarafından yapıldığından şüphe etmezler; evrenin matematiksel düzenini, beynin olağanüstü algı sistemini ve bilincin açıklanamayan mahiyetini gördüklerinde ise bunları yaratanın Allah olduğunu söylemekten kaçınırlar. **'Kuantum alanı'**, **'kozmik bilinç'**, **'evrensel bilgi'**, **'simülasyon'** veya **'gizil düzen'** derler; fakat bu alanı, bilgiyi, düzeni, maddeyi ve bilinci her an yaratan Allah'ın adını anmazlar.

Oysa bir olaya yeni bir isim vermek, onun kaynağını açıklamak değildir. **'Simülasyon'** demek görüntüyü kimin meydana getirdiği sorusunu; **'kod'** demek kodu kimin yazdığı sorusunu; **'holografik evren'** demek bu kusursuz sistemi kimin var ettiği sorusunu ortadan kaldırmaz. Asıl sonuç şudur: Dış dünyayı da, beynimize ulaşan sinyalleri de, bunları algılayan ruhu da, kesintisiz görüntüleri de yaratan Yüce Allah'tır. Bilim insanlarının farklı kavramlarla yaklaştıkları büyük hakikat, yaratılışın ve Allah'ın sonsuz ilminin delilidir.

Dış Dünyanın Aslıyla Değil, Algısıyla Muhatabız

İnsan, dışarıdaki maddenin aslına hiçbir zaman doğrudan ulaşamaz. Göz, kulak, burun, dil ve deri; dış dünyadan gelen etkileri elektriksel sinyallere dönüştürür. Ruh ise bu sinyallerin kendisine gösterdiği renkli, sesli, kokulu ve üç boyutlu dünyayı seyreder.

İnsan bir manzaraya baktığında, görüntünün dışarıda ve gözlerinin hemen önünde bulunduğunu zanneder. Oysa göze ulaşan ışık sinirsel uyarılara çevrilir; insan nesnenin kendisini değil, bu uyarıların kendisinde meydana getirdiği sonucu görür. **Bertrand Russell** bu gerçeği son derece açık biçimde şöyle ifade etmiştir:

“Gördüğümüz şey ışık dalgalarının gözümüze çarpması, sinirler boyunca seyahat etmesi ve beyne ulaşması sürecinin nihai bir sonucudur. Fizik bize gösteriyor ki, gördüğümüz şey asla nesnenin kendisi değildir; sadece beynimizde gerçekleşen bir olaydır. Dönüp arkama baktığımda gördüğüm şey aslında kafamın içindedir.”

“Bir yıldız gördüğümde bende olan şey, ışık dalgalarının ağ tabakaya çarpması ve göz sinirleriyle beyin üzerinde bir süreç başlamasıyla olur... Fiziksel bakış açısından, ne görürsem kafamın içindedir. Ben fiziksel nesneleri görmem; ben onların beynimin bulunduğu noktada yaptığı etkileri görürüm.” Bertrand Russell

Russell’ın dikkat çektiği nokta, ‘**dış dünyanın beynimizdeki kopyasıyla muhatap olmak**’ şeklinde açıkladığımız teknik gerçektir. Dışarıdaki varlığın aslı başka, insanın gördüğü renkli ve aydınlık görüntü başkadır.

Fakat mesele yalnızca ışığın göze ulaşması ve sinirlerde elektriksel bir hareket başlatması değildir. Asıl büyük soru, renksiz ve şuursuz fiziksel süreçlerden renkli, sesli ve anlamlı bir dünyanın nasıl ortaya çıktığıdır. **Popper ve Eccles** bu açıklama boşluğunu şu sözlerle dile getirmiştir:

“Nöral altyapıda sadece elektrik akımları ve kimyasal salınımlar vardır. Ancak biz dünyayı renkli, sesli ve anlamlı bir bütün olarak deneyimliyoruz. Beyindeki bu fiziksel (elektrikli) olayların, nasıl olup da tamamen farklı bir doğaya sahip olan bilinçli bir ‘görüntüye’ dönüştüğü sorusu bilimsel olarak hala bir mucizedir.”

“Tarihsel süreçte bilincin ortaya çıkışı, sabah uyandığımızda neredeyse yoktan eksiksiz bir bilinç hâlini yeniden oluşturabilmemizden daha büyük bir mucize olmayabilir.” Karl Popper ve John Eccles

Elektrik akımının kendisi kırmızı değildir; kimyasal salınım bir melodiyi dinlemez; nöron da karşısındaki insanı sevmez. Buna rağmen insan bütün bunları tek ve canlı bir dünya olarak yaşar.

Beynin içindeki görüntüyü gören kimdir?

Görme sisteminin hangi aşamalardan geçtiğini bilmek, görme deneyiminin mahiyetini bütünüyle açıklamaz. **David Chalmers**’ın ‘bilincin zor problemi’ adını verdiği mesele de budur:

“Gözün ışığı almasını, optik sinirlerin bunu elektrik sinyali olarak beyne iletmesini ve görsel korteksin bu veriyi işlemesini tamamen açıklayabiliriz. Bu bir bilgisayarın devre şeması gibidir. Ancak asıl hayret verici ve açıklanamayan şey şudur: Neden tüm bu mekanik ve elektriksel süreçlere içsel, canlı bir görsel deneyim (görüntü) eşlik ediyor? Beyin neden karanlıkta çalışan hissiz bir robot değil de içeride bir sinema salonu var?”
David Chalmers

Mekanizmanın parçaları tarif edilse bile, o mekanizmayı seyreden bilinçli öznenin mahiyeti açıklanmış olmaz. İnsan beynin içindeki sinyallerden ibaret değildir; görüntüyü gören, sesi duyan, sevgiyi ve güzelliği hisseden şuurlu bir varlıktır.

Gören Gözlerimiz Değildir, Görüntü Beynimizde Oluşur

Bilinç: Maddenin Açıklayamadığı Büyük Sır

Beyindeki elektriksel ve kimyasal süreçlerin nasıl olup da öznel bir görüntüye, renge, sese ve benlik duygusuna dönüştüğü sorusu, günümüzde de bilinç araştırmalarının merkezindedir. Maddenin mutlak olduğu düşüncesini sarsan bir başka yaklaşım, bilinci ikincil bir ürün değil, gerçekliği kavramanın zorunlu zemini olarak görür. **Max Planck** bu düşüncesini şöyle açıklamıştır:

“Bilinç temeldir. Maddeyi bilincin bir türevi olarak görüyorum. Bilincin arkasına geçemeyiz. Bahsettiğimiz her şey, var olduğunu kabul ettiğimiz her şey bilinci şart koşar. Dolayısıyla fiziksel dünyadaki tüm o elektriksel sinyaller, ancak bilinçli bir zihin tarafından algılandığında bir gerçeklik (görüntü) kazanır.” Max Planck

İnsan var olduğunu söylediği her şeyi bilinci aracılığıyla tanır. Bu nedenle maddeyi bilincin üzerinde mutlak bir gerçeklik gibi konumlandırmak mantıksal bir çelişkidir. Mutlak olan algı da insan da değil, bütün bunları yaratan Allah'tır.

Dış dünyaya ait fiziksel tarifte dalga boyları, frekanslar ve elektriksel değişimler vardır; fakat insanın yaşadığı sarı, mavi, acı ve tatlı bu tariflerin içinde bulunmaz. **Schrödinger** bu ayrımı şöyle ortaya koymuştur:

“Fiziksel dünya tablomuzda sarı, mavi, acı, tatlı gibi nitelikler tamamen eksiktir. Eğer birine ‘dalga boyu şu kadar olan ışık retinaya çarptı, sinirlerden elektrik akımı olarak geçti ve beyindeki hücreleri uyardı’ dersanız, ona ‘görme’ olayını anlatmış olmazsınız. Fiziksel dünya tablosu duyulardan yoksundur; bu yüzden dünyayı duyularla (görüntülerle) nasıl algıladığımızı açıklayamaz.”Erwin Schrödinger

Renk, ses, tat ve koku Allah'ın insan ruhunda yarattığı algılardır. Dışarıdaki fiziksel karşılıkları ile insanın yaşadığı nitelikler aynı değildir. Bu ayrım kavrandığında, **‘gördüğüm şey maddenin bizzat kendisidir’** iddiası anlamını kaybeder.

Nesnel ölçümler ne kadar ayrıntılı olursa olsun, yaşanan deneyimin kendisi ölçüm tablosuna sığmaz. **Thomas Nagel** bunu bir yarasanın dünyası üzerinden anlatmıştır:

“Bir yarasanın beynindeki tüm nörolojik ve elektriksel yapıyı, son nöronuna kadar haritalandırabiliriz. Ancak beynin o elektrik haritasına bakarak ‘Bir yarasa olmanın, onun gibi ultrasonik seslerle dünyayı görmenin nasıl bir his olduğunu’ asla bilemeyiz. Bilim, nesnelleştirdiği anda öznel görüntüyü ve deneyimi kaybeder.”

“Ne tür olursa olsun nesnellik, gerçekliğin ölçütü değildir. Sadece gerçekliği anlamanın bir yoludur.”Thomas Nagel

Bir canlının bütün nöronlarını bilmek, o canlı olmanın nasıl bir his olduğunu bize vermez. Demek ki nesnel fiziksel tarif ile öznel tecrübe arasında aşılması gereken çok önemli bir fark vardır. Bu fark, algıyı yaşayan ruh gerçeğine açılan önemli bir kapıdır.

Beyindeki maddi süreçlerle bilinçli tecrübe arasındaki bu büyük fark, çağdaş nörobilimcilerin de hayretle üzerinde durduğu bir konudur. **Christof Koch** şöyle demiştir:

“Beyin bir bilgisayardır ama sıradan bir bilgisayar değildir. Kafamızın içindeki o 1,5 kiloluk ıslak et parçasındaki elektrik akımları, bir şekilde suyun şaraba dönüşmesi gibi, görsel bir deneyime, bir bilince dönüşüyor. Bu tam anlamıyla bilimsel bir mucizedir. Şu anki fiziksel teorilerimizle bu dönüşümün ‘neden’ ve ‘nasıl’ olduğunu açıklayamıyoruz.” Christof Koch

Beyin dokusundaki elektriksel hareketlerin görüntüye, sevince, korkuya veya benlik duygusuna nasıl dönüştüğü materyalist bir formülle açıklanamaz. Algı sisteminin kusursuzluğu, Allah’ın yaratma sanatındaki üstünlüğü gösterir.

Bilincin sıradan bir hesaplama süreci olmadığı görüşünü savunan **Roger Penrose** da, nöral faaliyetlerin kusursuz biçimde taklit edilmesinin dahi bilinçli bir özneyi zorunlu olarak meydana getirmeyeceğine dikkat çekmiştir:

“Bilinç ve görme eylemi, hesaplanabilir bir süreç değildir. Beyindeki klasik elektrik sinyallerini ne kadar simüle ederseniz edin, sadece çok gelişmiş bir hesap makinesi elde edersiniz; ama o hesap makinesinin içinde ‘görüntüyü izleyen bir bilinç’ oluşmaz. Bilinci açıklamak için mevcut kuantum mekaniğinin de ötesinde yeni bir fizik anlayışına ihtiyacımız var.” Roger Penrose

Bir bilgisayar görüntüyü işleyebilir, nesneleri sınıflandırabilir ve insan dilini taklit edebilir; fakat bu işlemler tek başına onun görüntüyü **‘gördüğünü’** veya anlamı **‘hissettiğini’** göstermez. Bilginin işlenmesiyle, şuurlu olarak tecrübe edilmesi arasında çok temel bir ayrım vardır.

Kuantum, Bütünlük ve Gerçekliğin Yapısı

Kuantum fiziğinin ortaya koyduğu bulgular, materyalistlerin mutlak varlık sandıkları maddenin hiç de zannettikleri gibi olmadığını göstermiştir. Parçacık, alan, enerji, bilgi ve bütünlük gibi kavramlarla tarif edilen bu yapı, klasik ve katı madde anlayışını temelinden sarsmaktadır. Fakat bu kavramların hiçbirisi yaratmanın kaynağını açıklamaz; yalnızca Allah'ın yarattığı düzenin farklı yönlerine verilen isimlerdir.

Bilinci yalnızca nöronlar arasındaki klasik elektriksel faaliyete indirgemeye çalışan açıklamalar, **'gören ve bilen kim?'** sorusuna cevap veremez. **Penrose ve Hameroff** da bu eksikliği görmüş ve bilincin klasik sinir ağı açıklamasının ötesinde değerlendirilmesi gerektiğini şu sözlerle ifade etmişlerdir:

"Bilinç, biyolojik bir bilgisayarın basit bir hesaplama (algoritma) süreci değildir. Bilinç, uzay-zaman geometrisinin en temel seviyesindeki kuantum kütle çekimsel etkilerin (fiziksel çökmelerin) beyindeki mikrotübüller tarafından organize edilmesiyle (orquestra edilmesiyle) ortaya çıkar. Yani zihin, evrenin dokusuna doğrudan bağlı kuantum tabanlı bir olgudur."

Roger Penrose ve Stuart Hameroff

Burada dikkat edilmesi gereken nokta, ileri sürülen modelin ayrıntılarından önce, bilincin basit bir hücresel hesaplama ile açıklanamadığının kabul edilmesidir. Materyalistler maddeyi temel kabul ettikleri için, görüntüyü gören ruhu açıklamak yerine maddenin içinde yeni bir mekanizma aramaktadırlar. Oysa mekanizmaya hangi isim verilirse verilsin, algılayan şuurun kim olduğu sorusu ortada durmaktadır.

Beyinde gözlemlenen kuantum etkileri de, beynin basit ve mekanik bir elektrik devresi olmadığını bir kez daha göstermiştir. **Dr. Christian Kerskens & David Pérez-Zubiaur** ulaştıkları bulguyu şöyle yorumlamıştır:

“Beyindeki proton spinlerinin birbiriyle dolanık hale geldiğini gözlemledik. Bu kuantum dolanıklık sinyalleri, yalnızca denekler bilinçli ve uyanıkken ortaya çıkıyordu; denekler uykuya daldığında veya bilinç kapandığında bu kuantum korelasyonu yok oluyordu. Bu durum, bilincin klasik nöron ağlarının üzerinde, makroskobik bir kuantum sisteminin koordinasyonu ile çalıştığına dair çok güçlü bir işarettir.” Dr. Christian Kerskens - David Pérez-Zubiaur

Bu araştırmaların gösterdiği önemli gerçek şudur: İnsan bilinci, klasik materyalist anlayışın iddia ettiği kadar basit bir süreç değildir. Beyinde daha önce bilinmeyen yeni işleyişler keşfedilse dahi, bunlar yalnızca Allah'ın yarattığı mekanizmanın yeni ayrıntıları olacaktır; görüntüyü gören ve bu ayrıntıları bilen ruhun varlığını ortadan kaldırmayacaktır.

Kuantum fiziğinin gözlemciye verdiği rolü zihin meselesine uygulayan **Henry Stapp** ise, insanı kendi beynindeki elektrik sinyallerinin kölesi olan bir makine gibi gören klasik materyalist anlayışın geçersizliğini şöyle anlatmıştır:

“Klasik fizik, insanı kendi beynindeki mekanik elektrik sinyallerinin kölesi olan bir robota indirger. Oysa kuantum mekaniği gösteriyor ki, bilinç, beyindeki fiziksel olasılıklar bulutuna müdahale ederek ‘dalga fonksiyonunu çözen’ aktif bir kuantum gözlemcisidir. Beyin olasılıkları üretir, kuantum zihin ise bu olasılıklar arasından seçimi yaparak fiziksel dünyayı şekillendirir.” Henry Stapp

Klasik materyalizm insanı şuursuz maddelerin meydana getirdiği bir robot olarak göstermek ister. Oysa insan, kendisine gösterilen görüntüleri seyreden, düşünen, karar veren ve yaptığı tercihlerden sorumlu olan ruh sahibi bir varlıktır. İnsanın niyetini de, tercihini de, bunların sonucunda meydana gelen fiilleri de yaratan Allah'tır.

Maddenin ayrı ve bağımsız parçalardan oluştuğu yönündeki gündelik sezgi, kuantum teorisinin ortaya çıkardığı bütünlük fikriyle de sorgulanmıştır. **David Bohm** bu gerçeği ‘**bölünmez bütünlük**’ kavramıyla ifade etmiştir:

“Planck uzunluğu ve zamanının ötesine geçtiğimizde, doğrusal uzay ve zaman kavramları tamamen anlamını yitirir. Parçacıklar artık ayrı varlıklar değildir; hepsi evrenin bölünmez bütünlüğünün birer yansımasıdır.”

“Uzay boş değildir. Doludur; bir vakumun aksine bir ‘plenum’dur (doluluktur) ve kendimiz de dahil olmak üzere her şeyin varoluş zeminidir. Evren, bu kozmik enerji denizinden ayrı değildir.”

“Tüm bu parçaların birbirinden ayrı olarak var olduğu fikri açıkça bir yanılsamadır... Görelilikte hareket sürekli, nedensel olarak belirlenmiş ve iyi tanımlanmıştır; oysa kuantum mekaniğinde kesintilidir (parça parçadır), nedensel olarak belirlenmemiştir ve iyi tanımlanmamıştır.” David Bohm

Bohm’un yaklaşımı, varlıkları birbirinden ve onları var eden düzenden bütünüyle bağımsız görmenin bir yanılgı olduğuna dikkat çeker. Bütün varlıklar Allah’ın yaratmasıyla vardır; hiçbir şey O’ndan bağımsız güç ve varlık sahibi değildir.

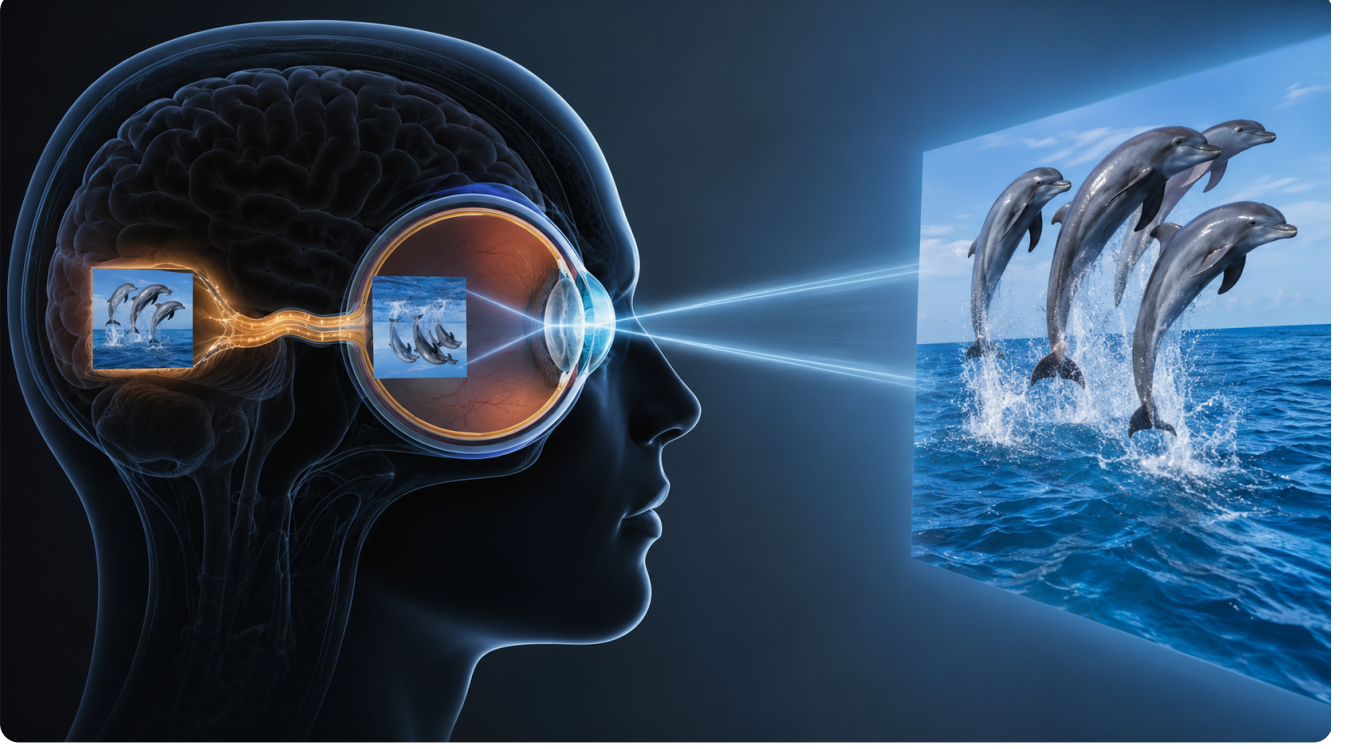
Beyin Cerrahlarının Gözünden Görüntü ve Zihin

Beyin dokusunu doğrudan gözlemleyen ve ameliyatlarda uyaran cerrahlar da görüntü, hafıza, benlik ve bilinç arasındaki ilişkinin yalnızca dokunun görünür özellikleriyle açıklanamadığını dile getirmiştir.

Beynin içinin aydınlık ve renkli bir ekran olmadığını düşünmek, insanın alışkanlıklarını sarsan önemli bir tefekkürdür. **Prof. Dr. İsmail Hakkı Aydın** bu gerçeği şöyle anlatmıştır:

“Kafatasını açıp baktığımızda beynin içi kapkaranlıktır. Orada ne ışık vardır, ne renk vardır, ne de 3 boyutlu bir görüntü. Beyinde sadece ve sadece elektrik sinyalleri (aksiyon potansiyelleri) vardır. Göz, dışarıdaki ışığı alır ve bir dönüştürücü gibi elektriğe çevirerek görme merkezine iletir. Peki o kapkaranlık et parçasının içindeki elektrik sinyallerini kim, nerede rengarenk bir sinema filmi gibi izliyor? İşte bu donanımın (beynin) üzerindeki bir yazılımdır, holistik bir bilinçtir. Kâinat da tek bir bütün, her parça da bu bütünün özelliklerini taşır.”Prof.Dr.İsmail Hakkı Aydın

Kafatasının içinde ışık, renk veya üç boyutlu bir manzara bulunmaz; yalnızca biyolojik doku ve sinirsel faaliyet vardır. Buna rağmen insan aydınlık bir dünya görür. Buradaki büyük sır, bu görüntüyü gören şuurun maddi beynin hangi noktasında bulunduğunun gösterilememesidir.

Ne kadar gerçekçi olurlarsa olsunlar, tüm algılarımız zihnimizin birer yorumudur. Yunusların denizdeki gösterisini izleyen bir kişi aslında beynindeki üç boyutlu, canlı, renkli görüntüleri izler.

Beyin dokusunu ameliyat sırasında doğrudan gören bir cerrah için de anılarla, renklerle ve duygularla dolu insan dünyasının bu dokudan nasıl çıktığı büyük bir sırdır. **Henry Marsh** hayretini şöyle dile getirmiştir:

“Ameliyat mikroskobundan beynin derinliklerine baktığımda gördüğüm tek şey jölemsi, yumuşak, sarımsı-beyaz bir yağ kütlesidir. Kan damarlarıyla kaplı bu dokuya dokunurum. Ancak bu jel benzeri maddenin içinde bir yerlerde hastanın annesinin yüzü, ilk aşkının anısı, gökyüzünün maviliği ve şu an gördüğü odanın görüntüsü saklıdır. Fiziksel olarak o görüntüyü ne kadar ararsanız arayın bulamazsınız, çünkü orada görüntü yoktur; sadece sinirlerin ürettiği elektro-kimyasal dalgalanmalar vardır. Maddenin bilince ve görüntüye nasıl dönüştüğü, bana her ameliyatta büyük bir gizem ve hayret verir.” Henry Marsh

Beynin içinde tüm gördüklerimizi ve hatıralarımızı barındıran renkli bir alan yoktur. Görüntü, maddi dokunun içinde nesne gibi aranıp bulunamaz. İnsan, Allah'ın kendisine gösterdiği algılar dünyasını ruhuyla seyreder.

Beynin bilinci üreten bir kaynak değil, bilincin dünyayla ilişki kurmasını sağlayan bir araç olabileceği görüşü de bazı beyin cerrahları tarafından savunulmuştur. **Eben Alexander** şöyle demiştir:

“Bir beyin cerrahı olarak bana ‘Beyin hücrelerin tamamen işlevsizken, elektrik üretmiyorken nasıl canlı, net ve 3 boyutlu görüntüler görebildin?’ diye soruyorlar. Cevap basit: Görüntü zaten beynin içinde üretilen veya orada yer alan bir şey değildir. Beyin, bilinci ve görüntüyü üreten bir jeneratör değil; evrensel bir bilinç alanından gelen sinyalleri televizyon gibi yakalayan bir ‘alıcıdır’. Fiziksel beyin çöktüğünde, bilincimiz ve görüşümüz yok olmaz; aksine özgürleşir.”

“Beyin kendi başına bilinç üretmez. Bunun yerine, fiziksel olmayan dünyalarda sahip olduğumuz daha büyük, fiziksel olmayan bilinci, ölümlü yaşamlarımız süresince daha sınırlı bir kapasiteye indirgeyen bir tür azaltıcı valf veya filtre görevi görür.”

“Dünyada aslında hiçbir ‘nesne’ yoktur, sadece enerji titreşimleri ve ilişkiler vardır.” Eben Alexander

Bu görüş, beyin ile bilinci özdeş saymayan yaklaşımı açık biçimde ortaya koyar. Göz gören, kulak duyan, beyin ise kendi başına bilen bir varlık değildir. Bütün bu araçlarla muhatap olan, Allah'ın insana verdiği ruhtur.

Uyanık beyin ameliyatları sırasında beynin belirli noktalarını uyan **Wilder Penfield**, hastaların eski görüntü ve sesleri yeniden yaşamasını gözlemlemiş; fakat uyarılan doku ile tecrübeyi yaşayan zihin arasındaki ayrımı özellikle vurgulamıştır:

“Hastanın görsel korteksine elektrotla dokunduğumda, geçmişte gördüğü bir sahneyi (örneğin sokaktan geçen bir arabayı) tüm renkleriyle yeniden gördüğünü söylüyordu. Ancak bu görüntüyü oluşturan şey elektrotun kendisi veya hücrenin içindeki et parçası değildi. Beyin, zihnin (bilincin) üzerinde bilgisayar gibi oynadığı bir organdır. Görüntüyü anlamlandıran, onu ‘gören’ ve yorumlayan şey beyin dokusunun kendisi değil, onun

üzerinde yer alan ve fiziksel olarak kavranamayan 'Zihin'dir."

"Beyin üzerine yapılan bilimsel çalışmalar zihni henüz açıklayamamaktadır."Wilder Penfield

Beynin uyarılması bir hatırayı veya sesi bilinç alanına getirebilir; ancak elektrotun, hücrenin ya da elektrik akımının kendisi o hatırayı görmez ve sesi duymaz. Bu ayrım, ruhu maddi organlarla açıklamaya çalışan anlayışın en temel açmazlarından biridir.

Bilincin Evrensel ve İlişkisel Yapısı

Bilinç yalnızca beynin kapalı devre faaliyeti olarak düşünüldüğünde, öznenin ve anlamın nasıl ortaya çıktığı açıklanamaz. Bu nedenle bazı fizikçiler zihni, madde ile birlikte işleyen fakat maddeye indirgenemeyen bir gerçeklik olarak değerlendirmiştir.

"İnsan beyninde, materyalistlerin büyük şaşkınlığına rağmen, dışsal bir benlik olan bir özne bulunan ve nesnelere bu öznenin bakış açısından bakan devasa bir nörokorteks vardır. Sorun da burada yatıyor, çünkü nesnelere baktığınızda, size yalnızca nesneler verebilirler, asla ayrı bir öznenin deneyimini veremezler."

"Beynin bir kısmı bilgisayardır çünkü beyin zihinsel ihtiyaçlarımızın bilgisayar temsillerini oluşturabilir. Ve beynin, bugün yapay zekâ için bile yeterince üretemediğimiz birçok ayrı duyuyu üreten kısımları vardır. ... Ama aynı zamanda bir anlam işlemcisi de vardır ve bu temel işlemci olan zihin, şeylerin ilişkilendirilmesi için gereklidir. Bu bir kuantum fikridir – iki şey, iki şeyin tek bir sistem haline gelebileceği şekilde ilişkilendirilebilir. Bu nedenle, zihnin maddesel olmayan, beynin ise maddesel olduğu zihin-beyin adı verilen bir sistemimiz var," Amit Goswami

Evrenin Kod, Bilgi ve Simülasyon Üzerinden Yorumlanması

Daha önce verdiğimiz rüya, televizyon ve yapay sinyal örnekleri, son derece canlı bir gerçeklik hissinin dışarıdaki maddenin aslıyla doğrudan temas etmeden de oluşabileceğini göstermektedir. Günümüzde bazı bilim insanları ve düşünürler evreni bilgi, kod ve simülasyon kavramlarıyla tarif etmektedir. Gerçeğe hangi ismi verilerse versinler, yaptıkları açıklamalar gördüğümüz dünyanın mutlak ve başıboş bir madde yığını olmadığını itiraf etmektedir.

"Teorik denklemlerimizin içine gömülmüş, tarayıcıların internette gezinirken hata ayıklamak için kullandığı 'hata düzeltici arama motoru kodları' (Block/Doubly-Even Self-Dual Codes) bulduk. Bunu fark ettiğim an benim için tam bir Matrix anıydı. Doğanın derinliklerinde,

matematiksel denklemlerin ardında tarayıcı kodlarının işi ne? Eğer bu doğruysa, evrenin bir simülasyon olduğunu ve birileri tarafından kodlandığını kabul etmemiz gerekir.”James Gates

“Evren, gereksiz kütle ve enerjiyi hafifletmek için bilgiyi tıpkı bir bilgisayar algoritması gibi sıkıştırıyor, hesaplama verimliliğini artırmaya çalışıyor. Simülasyon teorisi evrenin oluşumunu açıklayan en iyi ihtimal olabilir. Evrendeki kütle çekimi doğrudan bir kuvvet değil, simülasyonun kendini daha düzenli tutma çabasıdır. Her şey dijital tabanlı bir evren varsayımına işaret ediyor.”

"Kütleçekimini sadece bir çekim kuvveti olarak değil, evrenin düzenli kalma çabası olarak düşünmek yeni bir bakış açısı sunuyor" diyen Vopson, evrende bilgi depolayan, kuantum mekaniğindeki en küçük uzay hacimleri olan “elementer hücreler”in madde koordinatlarını belirlediğini ileri sürüyor. Bu yapı, tıpkı bir dijital oyun ya da sanal gerçeklik uygulamasındaki pikseller gibi davranıyor. Melvin Vopson

“Bizden milyarlarca kat daha zeki üstün bir uygarlığın var olduğunu hayal edin. Onlar için biz, kendi ürettikleri basit bilgisayar simülasyonlarındaki eğlencelik varlıklardan farksız oluruz. Evrenin her yerinden adeta bir bilgisayar ekranı gibi matematik fışkırıyor. Bu gerçekliğe baktığımda, bir simülasyonun içinde olmadığımızı söyleyen mantıklı bir argüman bulmakta zorlanıyorum.” Neil deGrasse Tyson

"Eğer insanlık teknolojik bir çöküş yaşamadan ilerlemeye devam ederse, gelecekte bilinçli varlıklar yaratabilen milyarlarca simülasyon çalıştıracaktır. Matematiksel olarak bakıldığında, 'orijinal ve gerçek' olan ilk evrende yaşama ihtimalimiz milyarda birdir. [Şu an hissettiğiniz, dokunduğunuz ve gerçek sandığınız her şey, bir bilgisayar işlemcisinin yarattığı sanal bir kod diziliminden ibarettir.]

Nick Bostrom

“40 yıl önce sadece iki çizgi ve bir noktadan oluşan 'Pong' oyunumuz vardı. Şimdi ise milyonlarca insanın aynı anda oynadığı, fotogerçekçi 3D simülasyonlarımız var. Teknolojinin herhangi bir hızda gelişmeye devam ettiğini varsayarsanız, oyunlar gelecekte gerçeklikten ayırt edilemez hale gelecektir. Bu mantıkla, bizim şu an 'orijinal taban gerçeklikte' (base reality) yaşama ihtimalimiz milyarda birdir.” Elon Musk

Bu kişiler ‘simülasyon’ veya ‘kod’ derken, gerçekte kusursuz biçimde meydana getirilen bir görüntüler dünyasını tarif etmektedirler. Ancak bir görüntüye ‘simülasyon’ adını vermek, onu kimin oluşturduğu sorusunu cevaplamaz. Bir kod varsa onu yazan, kusursuz bir sistem varsa onu

kuran bir akıl ve irade vardır. Kâinatı meydana getiren, maddeyi, zamanı, mekânı ve bütün algıları her an yaratan, sonsuz akıl ve kudret sahibi olan Yüce Allah'tır.

Uzay-Zamanın Süreksizliği ve Her An Yenilenen Evren Fikri

İnsan hareketi kesintisiz görür; tıpkı art arda gelen film karelerini tek bir akış olarak seyretmesi gibi. Uzay ve zamanın en küçük ölçeklerde kesikli olabileceğine ilişkin görüşler, süreklilik hissinin de algının bir sonucu olabileceğini düşündürmektedir.

“Eğer uzay-zaman süreksiz ise, evren sürekli akan bir şey olamaz. Tıpkı dijital bir videonun kare kare ilerlemesi gibi, evren de her Planck zamanında durur, yok olur ve bir sonraki karede yeniden belirir. Biz pürüzsüz bir gerçeklik algılıyoruz ama aslında saniyede 10^{44} kez (Planck frekansı) yanıp sönen devasa bir kuantum sinemasının içindeyiz. Bu durum, gerçekliğin doğası hakkında bildiğimiz her şeyi sarsıyor.”Craig Hogan

“Zamanın en küçük birimi olan Planck zamanı, evren adlı bilgisayarın 'saat hızıdır' (clock speed). Bir bilgisayar işlemcisi her döngüde veriyi siler ve yenisini yazar. Evren de her Planck anında bir önceki durumunu yok eder ve yeni bilgi durumunu var eder. Biz sürekli bir hareket gördüğümüzü sanıyoruz ama aslında her an sıfırdan yaratılan dijital bir matriksin içindeyiz. Doğanın bu denli pikselleşmiş ve kesikli olması inanılmaz bir verimlilik mühendisliğidir.”Melvin Vopson

Boşluk Değil, Derin Bir Bütünlük

Gündelik bakışta varlıklar ayrı, boşluk ise hiçbir şeyin bulunmadığı bir alan gibi görünür. Kuantum fiziği kökenli bütünlük yaklaşımları ise parçaların ve boşluğun sanıldığı kadar bağımsız olmadığını savunur. Bu gerçek üzerinde düşünüldüğünde bütün varlıkların Allah'ın yaratmasıyla ve O'nun kontrolünde var olduğu açıkça görülür; hiçbir şey Allah'tan bağımsız değildir.

"Eğer dalgaları Planck uzunluğu (10^{-33} santimetre) adı verilen belirli bir uzunluğa kadar toplarsanız, bir santimetre küpteki toplam enerji, evrendeki tüm maddenin enerjisinden daha fazla olur." eseri "Bütünlük ve İçsel Düzen" de bize "boş" uzayın aslında ölçülemez bir enerji denizi olduğunu ve maddenin de bu denizin yüzeyindeki minik, istikrarlı bir dalgalanmadan ibaret olduğunu göstermiştir. David Bohm

Kuantumdan Holistik Evren Düşüncesine

Evreni ayrı parçalar toplamı olarak değil, her unsurun diğerleriyle bağlantılı olduğu büyük bir bütün olarak gören yaklaşımlar; insanın kendisini bağımsız ve başıboş bir varlık sanmasının ne kadar yanıltıcı olduğunu hatırlatır.

“Kuantum Fiziğinin bize Holistik Düşünce ufkunu açarken, insana, hayat ve münhasıran beyne de bakışımız farklılaşmıştır. Hatta Kur'an ayetlerini bile farklı analiz eder olduk. Beynimizin ve genlerimizin sırlarını öğrendikçe, duygu ve davranışlarımızın tamamen kendi kontrolümüz altında olmadığını fark ediyoruz. Tarihin tekerrürü, genomun tekerrürü, genomun tekerrürü, tarihin tekerrürü neticesidir. Genler, bir üst aklın yazdığı ve hayatın başlangıcından beri nesiller boyu, at değiştirerek devam eden programlardır. Beyin, devamlı surette çevreden aldığı bilgileri, frekans ve holistik olarak analiz edip, müktesebatı çerçevesinde yeni fikirler üreterek, bunları sinyal çıktıları halinde çeşitli organlara, hatta diğer beyinlere de gönderen bir biyolojik otonom robottur. Tamamen frekanslardan müteşekkil bu kâinatta, hâfıza kapasitesi nâmütenâhî olan beyin, her şeyi frekans halinde kaydeder, hologram olarak canlandırır.” Prof.Dr.İsmail Hakkı Aydın

“Holografik İlke, ilk olarak 1990'lı yıllarda fizikçiler Gerard 't Hooft ve Leonard Susskind tarafından ortaya atılmıştı. Tartışmanın odağında ise kara delikler bulunuyor. Çünkü kara delikler, evrende hem relativistik hem de kuantum yasalarının bir arada olduğu tek yer. Eğer 3 boyutlu uzayımızın tüm bilgisi, evrenin sınırlarındaki 2 boyutlu düz bir yüzeyde şifrelenmişse; kuantum kütleçekimi problemlerini çözmek çok daha kolay hale gelecektir.”Güneç Kıyak

Gelişen bilimle beraber fizik, kuantum fiziği, psikoloji, nöroloji, biyoloji, tıp gibi bilimler bu gerçeğin teknik yönlerini açıkça ortaya çıkarmıştır. Dolayısıyla bugün, maddenin aslına hiçbir zaman ulaşamayacağımız bilimsel bir gerçektir ve dış dünyanın aslıyla muhatap olduğunu iddia eden bir kimse bu bilimsel gerçekten yüz çevirmektedir. İnsanın yapması gereken ise, bu bilimsel gerçekleri kabul etmek ve zihnimizde yaşadığımız dünya içinde Yüce Allah'a olan sorumluluklarımızı bilerek yaşamaktır

Fisher, teorik fizikçidir kendisi ve Nobel almıştır, fizikçilerin kaçındığı soruyu bilimsel olarak yeniden aldı. Beyin kuantum fiziğini kullanıyor mu, sorusunu yeniden sordu. Bu bir şarlatanlık test sorusu değil. Fisher'a göre kesinlikle evet. Daha önce de matematikçi Penrose aynı soruyu çeşitli açılardan ele almıştı. Klasik hesaplama modelinin düşünce ve bilinçliliği açıklayamadığını iddia etmişti. Kübitlerin süperpoze durumda olmadığında, birbirlerinden uzakta olduklarında bile birbiriyle uzaktan etkileşim halinde olmalarını sağlayan dolanıklık beynin tuhaf görünümelerini açıklayabilir. Beynin kuantum fiziği demek, basitçe aynı anda iki farklı yerde bulunmayı, iki çelişik durumda bulunmayı, uzaktan etkileşen parçacıkları hesaba katıyorsun demektir. Klasik paradigma, nöronlar arasındaki sinaptik sinirsel bağlantılarla açıklıyor her şeyi. Fisher'a göre, sinirbilimsel nörolojik paradigma kafa karıştırıcı ve yeterince açıklayıcı değil, kuantuma ihtiyaç var. Nöronların yapısını oluşturan protein tüplerinin, bunlara mikrotübül denir, aynı anda iki farklı şekilde olabileceğini gösterir yani süper pozisyonlarında var olabiliyorlar. Öyleyse süperpoze ilkesini kullanıyorlar. Beyin burada klasik bitleri değil de böylesi durumlarda kuantum bitleri yani kübitleri kullanıyor olmalı. Harika bir teşebbüs beynin sonsuz gücünü açıklamak için. Beyin gücüne, süperpozisyondan sonra bir de uzaktan etkiyi, dolanıklığı ve bütüncüllüğü ekleyin. O zaman şölen dört kat artar. Sinyalleşmesiz uzaktan etki, sistemin alt unsurları arasında gözle görünmez haberleşmeler, sistemin her bir unsurunun sisteme giren her şeyden anında haberdar olması... Bunları düşününce beynin harikalar dünyasını ancak kuantum fiziği ile açıklayabileceğine inancınız artar.

Beynimizdeki protein tüpleri, birer kuantum cihazı gibi davranırlar. Birlikte çalıştıklarında, ortalama insana belirli bir düzeyde kuantum farkındalığı verir. Bazı teorilere göre bilinç, kafatasımızın içindeki beynimizde bulunmaz, başka bir yerde, belki de kalptedir. Kuantum dolanıklık, beyin ile bilinç arasındaki veri transferini sağlıyor olabilir. Şevki Işıklı

Ruhun ve Görünmeyen Âlemin Gerçekliği

Beynin bilinci meydana getiren mutlak kaynak değil, ruhun dünya hayatındaki algılarla bağlantı kurmasına vesile olan bir araç olduğu düşüncesi, ölümden sonra bilincin devamı konusuna da farklı bir kapı açar. Eben Alexander bu yöndeki kanaatini çeşitli sözlerle ifade etmiştir.

“Ebedi ruhsal benliğimiz, bu fiziksel alemde algıladığımız her şeyden daha gerçektir ve Yaraticının sonsuz sevgisiyle ilahi bir bağlantıya sahiptir.”

“Her birimiz, daha büyük evrenle karmaşık ve ayrılmaz bir şekilde bağlantılıyız. Burası bizim gerçek yuvamız ve bu fiziksel dünyanın tek önemli şey olduğunu düşünmek, kendini küçük bir dolaba kapatıp ötesinde hiçbir şey olmadığını hayal etmeye benzer.”

“Tanrı'dan bir şekilde ayrılabileceğimize dair (yanlış) şüphe, evrendeki her türlü kaygının kökenidir ve bunun çaresi –ki bunu kısmen Geçit'te, tamamen de Çekirdek'te aldım– hiçbir şeyin bizi Tanrı'dan asla ayıramayacağı bilgisidir.”

“Evrenin fiziksel yönü, görünmez ve ruhsal kısmına kıyasla bir toz zerresi gibidir.”

“Evren hakkındaki mevcut bilimsel anlayışımız ile benim gördüğüm gerçek arasında hâlâ bir uçurum olduğunu söylemek, durumu hafife almak olur. Hâlâ fiziği ve kozmolojiyi seviyorum, hâlâ engin ve harika evrenimizi incelemeyi seviyorum. Sadece artık “engin” ve “harika” kelimelerinin gerçekte ne anlama geldiğine dair çok daha geniş bir anlayışa sahibim. Evrenin fiziksel tarafı, görünmez ve ruhsal kısmına kıyasla bir toz zerresi gibidir. Geçmişteki görüşümde, ruhsal kelimesi bilimsel bir konuşma sırasında kullanacağım bir kelime değildi. Şimdi ise bunun, göz ardı edemeyeceğimiz bir kelime olduğuna inanıyorum.”Eben Alexander

Beyin Uyarılır; Fakat Gören ve Duyan Beyin Dokusu Değildir

Bir elektrot beyin dokusunu uyarak geçmiş bir müziğin veya görüntünün hatırlanmasına vesile olabilir. Fakat elektrot müziği duymaz, elektrik akımı hatırayı seyretmez. Penfield'ın ameliyat gözlemleri, fiziksel uyarıcı ile tecrübeyi yaşayan zihin arasındaki ayrımı açık biçimde göstermektedir.

“Beyinde bir bölgeyi uyardık ve beni şaşırtacak şekilde şöyle dedin: "Müzik duyuyorum." Bir süre sonra seni uyarmadan tekrar yaptım ve yine "O müziği tekrar duyuyorum." dedin. Bize ne duyduğunu anlatır mısın? Sanki bir orkestranın çaldığını duydum şarkıyı biliyordum, sadece adını hatırlayamıyordum. Sonra tekrar yaptık, hatırlıyor musun? Sana tekrar sorduk ve sen mırıldandın. Şimdi mırıldanır mısın? Hatırlıyor musun? Evet, devam et. Evet, tam o noktaya geldiğinde hemşire "Ne olduğunu biliyorum, bu 'Rolling Along Together'" dedi. Evet, aynen oydu.

“Beyin, zihni henüz tam olarak açıklayamamıştır.”

“Beyin kaderin organıdır. İnsan ırkının geleceğini belirleyecek olan şeyi, kendi uğuldayan mekanizmasının içinde barındırır.”

“Şunu rahatlıkla söyleyebiliriz ki, bilim zihni kontrol etmenin bir yöntemini sunmamaktadır. Beyin üzerine yapılan bilimsel çalışmalar zihni henüz açıklayamamaktadır. ”Wilder Penfield

Atomun Ardındaki Gerçek

İnsana sert, dolu ve değişmez görünen madde atom ölçeğinde incelendiğinde bambaşka bir yapı ortaya çıkar. Bu gerçek, duyuların sunduğu katılık hissinin maddenin nihai mahiyeti olmadığını gösterir.

Antik Yunan filozofu Demokritos, gerçekliğin temelini şu şekilde özetlemiştir: "Atomlar ve boşluktan başka hiçbir şey yoktur; geri kalan her şey sadece bir görüştür.Demokritos

“Cosmos” belgesel serisinde Carl Sagan “Bir atomun kütleinin büyük kısmı çekirdeğindedir; elektronlar ise buna kıyasla sadece hareket eden tüy bulutlarıdır. Atomlar esasen boşluktan ibarettir. Madde, başından sonuna kadar hiçbir şeyden (hiçlikten) oluşur.”Carl Sagan

Atomların yapısı, maddenin günlük algıda görüldüğü gibi yekpare olmadığını ortaya koyar. İnsan dışarıdaki atomik yapının kendisini değil; Allah’ın ruhunda yarattığı sertlik, renk, sıcaklık ve biçim algılarını yaşar. Maddenin gerçeği konusu, yaratılmışların yokluğunu değil, Allah’tan bağımsız ve mutlak olmadıklarını anlatır.

Beyin Yalnızca Bir Araçtır; Algılayan Ruhtur

Beynin olağanüstü kompleks yapısı, insanın gördüğü, duyduğu ve hissettiği dünyaya aracılık eder. Ancak beynin işleyişini ne kadar ayrıntılı incelersek inceleyelim, görüntüyü seyreden, sesi duyan, kokudan zevk alan, düşünen ve karar veren şuurlu varlığı nöronların arasında bulamayız.

Kafatasının içindeki bütün bölgeler incelendiğinde görülen şey; nöronlar, damarlar, elektriksel ve kimyasal faaliyetlerdir. Fakat gökyüzünün maviliğini seyreden bir göz, bir senfoniye dinleyen bir kulak veya sevgi duyan bir merkez yoktur. Kuantum fizikçilerinin ‘**gözlemci**’, nörobilimcilerin ‘**bilinç**’ dedikleri bu varlık, maddi beynin bir parçası değildir.

“Bir gözlemcinin kuantum fiziği bakış açısından ne yaptığını biliyoruz. Fakat kimin ya da neyin gerçekten gözlemci olduğunu bilmiyoruz. Bu demek değil ki bir cevap bulmaya çalışmadık. İnceledik. Kafanızın içine girdik. Her yere baktık gözlemci denen bir şey bulmak için. Kimse yoktu. Beyinde kimse yoktu. Beynin kabuksal (kortikal) bölgelerinde kimse yoktu. Alt kabuksal (kortikal) bölgelerde ya da kenar bölgelerde de kimse yoktu. Gözlemci denecek kimse yoktu. Ama yine de dış dünyayı gözlemlerken bizler, gözlemci denen şeyin varlığının deneyimlerine sahibiz.”Fred Alan Wolf

Bilim insanlarının beynin içinde arayıp bulamadıkları ‘**gözlemci**’, Allah’ın insana verdiği ruhtur. Beyin görüntüyü meydana getiren sistemin bir parçası ve aracıdır; gören, duyan, hisseden ve bilen ise ruhtur. Bu gerçek kavrandığında, insanın yalnızca atomlardan ve sinir hücrelerinden oluşan bir madde yığını olduğu iddiası tamamen geçersiz hâle gelir.

Farklı Yollardan Aynı Büyük Soruya Doğru

Buraya kadar sözlerine yer verdiğimiz kişilerin her biri konunun farklı bir yönüne dikkat çekmiştir. Kimi görüntünün beyinde oluştuğunu, kimi fiziksel süreçlerin şuurlu deneyimi açıklayamadığını, kimi evrendeki bölünmez bütünlüğü, kimi de maddenin bilgiye ve matematiksel bir düzene dayalı yapısını görmüştür. Bütün bu farklı anlatımlar, tek bir büyük gerçeğin çevresinde birleşmektedir.

Bu gerçek çok açıktır: İnsan, dış dünyanın aslıyla doğrudan muhatap değildir. Işık, ses dalgaları ve kimyasal etkiler duyu organlarında elektrik sinyallerine çevrilir; insan da bunların beyinde meydana getirdiği renkli, sesli ve kokulu dünyayı seyrederek. Hayatı boyunca ‘**madde**’ dediği şeyin yalnızca kendisine gösterilen algısını bilir. Dolayısıyla madde, sanıldığı gibi mutlak, bağımsız ve kendi kendini açıklayan bir varlık değildir.

Bilim insanlarının bu olağanüstü gerçeği ‘**kuantum**’, ‘**simülasyon**’, ‘**kozmik bilinç**’, ‘**bilgi**’ veya ‘**bölünmez bütünlük**’ gibi farklı kavramlarla ifade etmeleri, hakikatin yalnızca bir bölümünü tarif eder. Bu kavramlar yaratmanın kendisini açıklamaz; sadece yaratılmış düzende gözlemlenen özelliklere ad verir. Bir görüntünün simülasyona benzemesi onu sahipsiz kılmaz; evrende matematiksel bir kodun bulunması da kodlayıcısız bir düzen anlamına gelmez. Asıl görülmesi gereken, bütün bu olağanüstü düzeni Allah’ın yaratmış olmasıdır.

İnsanın bu kadar açık delile rağmen Allah’ın adını anmaktan kaçınması, bilgi eksikliğinden çok manevi bir perdelenmenin sonucudur. Akıl, fiziksel süreci kavrayabilir; fakat samimiyet, dua ve

Allah'a yöneliş olmadığında ulaşılan bilginin işaret ettiği hakikat görülemeyebilir. Hakikatin perdeleri kalktığında insan, sebepleri bağımsız güçler olarak görmekten vazgeçer; her görüntünün, her sesin, her düşüncenin ve her anın Allah'ın yaratmasıyla var olduğunu kavrar.

Maddesel varlıklar birer algı olduklarına göre Allah'ı göremezler; fakat Allah, yarattığı her şeyi bütün ayrıntılarıyla görür ve bilir. Kuran'da, '**Gözler O'nu idrak edemez; O ise bütün gözleri idrak eder**' (Enam Suresi, 103) ayetiyle bu gerçek bildirilmiştir. İnsan Allah'ın varlığını gözleriyle algılayamaz; ancak Allah insanın içini, dışını, bakışlarını ve düşüncelerini tamamen kuşatmıştır.

Bize en yakın olan varlık, seyrettiğimiz herhangi bir görüntü değil, Allah'ın Kendisi'dir. İnsan kendisini, bedenini ve çevresindeki dünyayı bağımsız varlıklar sanarak yanılr. Oysa bütün bunlar Allah'ın yaratmasıyla var olan gölge varlıklardır. Gerçek mutlak varlık yalnızca Allah'tır.

Maddenin gerçeği üzerine düşünmek, insanın dünyaya ve kendisine yüklediği mutlaklığı ortadan kaldırır. Gördüğümüz âlemi, onu algılayacak ruhu ve her an kesintisiz devam eden görüntüler bütününü yaratan Yüce Allah'tır. Tek mutlak varlık Allah'tır; insanın gördüğü ve sahip olduğunu sandığı her şey O'nun yaratmasıyla vardır.

Bertrand Russell: İngiliz filozof, matematikçi ve mantıkçıdır; analitik felsefenin kurucu isimlerinden ve 1950 Nobel Edebiyat Ödülü sahibidir.

Karl Popper: Avusturya doğumlu İngiliz bilim filozofudur; yanlışlanabilirlik ilkesi ve eleştirel akılcılık yaklaşımıyla tanınır.

John C. Eccles: Avustralyalı nörofizyologdur; sinir hücreleri arasındaki iletişim üzerine çalışmalarıyla 1963 Nobel Fizyoloji veya Tıp Ödülü'nü paylaşmıştır.

David Chalmers: Avustralyalı filozof ve bilişsel bilimcidir; "bilincin zor problemi" kavramıyla tanınır.

Max Planck: Alman teorik fizikçidir; kuantum teorisinin kurucularından ve 1918 Nobel Fizik Ödülü sahibidir.

Erwin Schrödinger: Avusturyalı teorik fizikçidir; kuantum mekaniğine yaptığı katkılarla 1933 Nobel Fizik Ödülü'nü paylaşmıştır.

Thomas Nagel: Zihin felsefesi, ahlak felsefesi ve öznel deneyim üzerine çalışmalarıyla tanınan Amerikalı filozoftur.

Christof Koch: Bilincin sinirsel temelleri üzerine çalışan Alman-Amerikalı nörobilimcidir.

Roger Penrose: İngiliz matematiksel fizikçi ve matematikçidir; kara delikler ve genel görelilik alanındaki çalışmalarıyla 2020 Nobel Fizik Ödülü'nü paylaşmıştır.

Stuart Hameroff: Bilinç ve anestezi üzerine çalışan Amerikalı anesteziyologdur; Roger Penrose ile Orch-OR bilinç modelini geliştirmiştir.

Christian Kerskens: Trinity College Dublin Sinirbilim Enstitüsü'nde baş fizikçi olarak çalışan ve beyindeki olası kuantum süreçlerini araştıran fizikçidir. Trinity College Dublin

Henry P. Stapp: Kuantum mekaniği ile bilinç arasındaki ilişki üzerine çalışmalarıyla tanınan Amerikalı matematiksel fizikçidir.

David Bohm: Kuantum teorisi, gizil düzen ve "bölünmemiş bütünlük" yaklaşımıyla tanınan Amerikalı teorik fizikçidir.

İsmail Hakkı Aydın: Beyin cerrahisi, nörobilim, bilinç ve bilim felsefesi üzerine eserleri bulunan Türk nöroşirürjiyen ve yazardır.

Henry Marsh: Beyin ameliyatları ve bilinç üzerine gözlem ve değerlendirmeleriyle tanınan İngiliz beyin cerrahı ve yazardır.

Eben Alexander: Beyin, bilinç ve ölümün eşiğindeki deneyimler üzerine eserleri bulunan Amerikalı beyin cerrahı ve yazardır.

Wilder Penfield: Uyanık beyin ameliyatları ve beyin haritalama çalışmalarıyla modern fonksiyonel beyin cerrahisinin öncüleri arasında yer alan Kanadalı-Amerikalı nöroşirürjiyendir.

Amit Goswami: Kuantum mekaniği, bilinç ve gerçekliğin mahiyeti üzerine yorumlarıyla tanınan Hint-Amerikalı teorik fizikçi ve yazardır.

Sylvester James Gates Jr.: Süpersimetri, sicim teorisi ve Adinkra sembolleri üzerine çalışmalarıyla tanınan Amerikalı teorik fizikçidir.

Melvin M. Vopson: Bilgi fiziği, katı hâl fiziği ve infodinamik üzerine çalışan Portsmouth Üniversitesi

fizik doçentidir. Portsmouth Üniversitesi

Neil deGrasse Tyson: Astrofizik ve bilim iletişimi alanındaki çalışmalarıyla tanınan Amerikalı astrofizikçi ve bilim anlatıcısıdır.

Nick Bostrom: Simülasyon argümanı, yapay zekâ ve varoluşsal riskler üzerine çalışmalarıyla tanınan İsveçli filozoftur.

Elon Musk: Uzak, otomotiv ve yapay zekâ teknolojileri alanında şirketler kuran girişimcidir; bilim insanı değildir ve makalede simülasyon hakkındaki kişisel görüşü nedeniyle yer almaktadır.

Craig Hogan: Evrenin kuantum yapısı ve uzay-zamanın temel özellikleri üzerine çalışan Amerikalı teorik astrofizikçidir.

Güneş Kıyak: Fizik, astronomi ve çağdaş kozmoloji konularında yazılar kaleme alan Türk fizikçi ve bilim yazarıdır.

Şevki Işıklı: Bilim, teknoloji, felsefe, bilişim ve toplum ilişkileri üzerine çalışan Türk akademisyendir; Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi öğretim üyesidir. Marmara Üniversitesi

Fred Alan Wolf: Kuantum fiziği, bilinç ve gözlemci problemi üzerine popüler eserleriyle tanınan Amerikalı teorik fizikçi ve bilim yazarıdır.

Demokritos: Maddenin atomlardan ve boşluktan meydana geldiğini savunan Antik Yunan filozofudur.

Carl Sagan: Gezegen bilimi, astrobiyoloji ve bilim iletişimi alanındaki çalışmalarıyla tanınan Amerikalı astronom ve bilim yazarıdır.

Kaynakça

Maddenin Ardındaki Sır.

Hayalin Diğer Adı: Madde.

İdealizm, Matrix Felsefesi ve Maddenin Gerçeği.

Darwin'in Açmazı: Ruh, 'Benliğimizin Kaynağı Beyin Değildir' bölümü.

Bertrand Russell, The ABC of Relativity (Rölativitenin Alfabesi), Routledge, 1925, "What is Matter?" bölümü.

Karl Popper & John C. Eccles, The Self and Its Brain (Benlik ve Beyni), Springer International, 1977, s. 360-362.

David Chalmers, The Conscious Mind: In Search of a Fundamental Theory, Oxford University Press, 1996.

Max Planck, The Observer röportajı, 1931; ayrıca Where Is Science Going?, 1932.

Erwin Schrödinger, Mind and Matter (Zihin ve Madde), Cambridge University Press, 1958, Tarner Konferansları, s. 86-90.

Thomas Nagel, "What Is It Like to Be a Bat?", The Philosophical Review, Cilt 83, No. 4, 1974, s. 435-450; The View from Nowhere.

Christof Koch, Consciousness: Confessions of a Romantic Reductionist, MIT Press, 2012.

Roger Penrose, The Emperor's New Mind (Kralın Yeni Usu), Oxford University Press, 1989.

Roger Penrose & Stuart Hameroff, "Orchestrated Objective Reduction of Quantum Coherence in Brain Microtubules", 1996; güncellenmiş çalışma: Physics of Life Reviews, 2014.

Dirk Kerskens & David Pérez-Zubiaur, "Experimental indications of non-classical brain functions", Journal of Physics Communications, Cilt 6, No. 10, 2022.

Henry Stapp, Mindful Universe: Quantum Mechanics and the Participating Observer, Springer-Verlag, 2007.

David Bohm, Wholeness and the Implicate Order (Bütünlük ve İçsel Düzen).

Prof. Dr. İsmail Hakkı Aydın, Kuantik Çağdan Holistik Çağa, Akademik Akıl Yayınları, 2021.

Henry Marsh, Do No Harm: Stories of Life, Death and Brain Surgery, Orion Books, 2014, s. 42-45.

Eben Alexander, Proof of Heaven: A Neurosurgeon's Journey into the Afterlife, Simon & Schuster, 2012.

Wilder Penfield, The Mystery of the Mind: A Critical Study of Consciousness and the Human Brain, Princeton University Press, 1975, s. 78-83.

Amit Goswami röportajı, 'Science Within Consciousness', Emerj, <https://emerj.com/science-within-consciousness-an-interview-with-dr-amit-goswami/>

S. James Gates Jr., 'Symbols of Power', Physics World, 2010; ayrıca arXiv:0806.0051.

Melvin M. Vopson, 'The Second Law of Infodynamics and Its Implications for the Simulated Universe Hypothesis', AIP Advances, Cilt 13, No. 10, 2023.

Melvin M. Vopson'un bilgi temelli evren ve kütleçekim yorumu; ayrıca NTV, 'Bilim insanı kanıt bulduğunu söyledi: Evren bir simülasyon', 2025.

Neil deGrasse Tyson, Isaac Asimov Memorial Debate: Is the Universe a Simulation?, Hayden Planetarium, 2016.

Nick Bostrom, 'Are You Living in a Computer Simulation?', The Philosophical Quarterly, Cilt 53, No. 211, 2003, s. 243–255.

Elon Musk, Code Conference söyleşi, 2016.

Craig Hogan, 'Is Space Digital?', Scientific American, 2012.

Melvin M. Vopson, Reality Reloaded: The Scientific Case for a Simulated Universe, 2023.

David Bohm, Wholeness and the Implicate Order (Bütünlük ve İçsel Düzen), Routledge.

Prof. Dr. İsmail Hakkı Aydın, 'Kuantik Çağdan Holistik Çağa', Akademik Akıl Makaleleri, 2021.

Güneç Kıyak, 'Holografik Evren', T24, Ocak 2022.

Prof. Dr. Şevki Işıklı, 'Kuantum Mahremiyetin Teolojik Yorumları', Akademik Akıl.

Prof. Dr. Şevki Işıklı, kuantum ve bilinç üzerine değerlendirmeler, Akademik Akıl.

Wilder Penfield, Something Hidden: A Portrait of Wilder Penfield, belgesel kaydı.

Wilder Penfield, The Mystery of the Mind, Princeton University Press, 1975.

Demokritos'a atfedilen fragman: 'Atomlar ve boşluktan başka hiçbir şey yoktur; geri kalan her şey görüşür.'

Carl Sagan, Cosmos belgesel serisi; atomun yapısı üzerine anlatım. Ayrıca Aeon, 'Why the Empty Atom Picture Misunderstands Quantum Theory'.

https://www.harunyahya.info/makaleler/maddenin-gercegini-fark-eden-bilim-insanlari_8683